

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13595/2024
24.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Драгане Миросављевић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Гвоздановић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Новица Пантић, адвокат из ..., ради чинидбе, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Пожаревцу Гж 276/23 (2020) од 05.03.2024. године, у седници одржаној 24.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Пожаревцу Гж 276/23 (2020) од 05.03.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Пожаревцу Гж 276/23 (2020) од 05.03.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу П 826/22 од 28.12.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован приговор литиспенденције. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да одмах и о свом трошку однесе све пластичне кесе и све џакове са смећем са дела парцеле .., цела велика 6,10 ари уписана у лн. .. КО Пожаревац, на име тужиоца АА са $\frac{1}{2}$ који се налази на делу парцеле .. на коме је установљена службеност пролаза у корист тужене у површини од 97м², на основу правноснажне и извршне делимичне пресуде Основног суда у Пожаревцу П 702/15 од 30.12.2016. године, а у мерама и границама ближе описане у том ставу изреке, а све у складу са налозом и скицом вештака Драгана Благојевића из ... од 02.11.2020. године, најкасније у року од осам дана од дана пријема отправка пресуде. Ставом трећим изреке, забрањено је туженој да убудуће оставља смеће, било у кесама, џаковима или другој амбалажи на делу кп. бр. .. КО Пожаревац, сувласништво тужиоца са $\frac{1}{2}$ на делу у коме је установљена службеност у мерама и границама ближе описаним у том ставу изреке, под претњом извршења и законских последица док је део тужбеног захтева тужиоца којим је тражио да се забрани туженој остављање смећа у кесама, џаковима или другој амбалажи и на другим деловима тужиочеве парцеле одбијен. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова поступка исплати

177.250,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке у делу изреке о трошковима поступка до коначне исплате.

Пресудом Вишег суда у Пожаревцу Гж 276/23 (2020) од 05.03.2024. године одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Пожаревцу П 826/22 од 28.12.2023. године у ставу првом, другом, делу става трећег изреке у коме се забрањује туженој да убудуће оставља смеће било у кесама, цаковима или другој амбалажи на делу кп. бр. .. КО Пожаревац сувласништво тужиоца АА са ½, на делу на ком је установљена службеност пролаза, као и у ставу четвртном изреке. Ставом другим изреке, захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка одбијен је као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужене прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је обавеза тужене на чинидбу уклањања кеса са смећем са парцеле тужиоца о њеном трошку преко које има право пролаза. Побијана одлука донета је применом одговарајућих одредби материјалног права на утврђено чињенично стање да тужена право пролаза које јој је конституисано на терет тужиоцеве парцеле користи супротно намени и супротно начелу рестрикције овог права, тако што депонује смеће на парцели. Наводи ревидента о погрешној примени материјалног права су без утицаја на одлучивање, посебно када се има у виду да је сваки случај заснован на битно својственом чињеничном стању, па нема основа за усаглашавањем судске праксе.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази

динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради чинидбе тужилац је поднео 01.07.2020. године а вредност предмета спора је 10.000,00 динара.

Имајући у виду да у овом случају вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да против одлуке другостепеног суда, ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић